

Sygnatura akt I C 2570/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Jelenia Góra, dnia 24.06.2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Jaromir Antoszewski

Protokolant: Mariola Olechno

po rozpoznaniu w dniu 24.06.2013 r. w Jeleniej Górze sprawy

z powództwa (...) S.A we W.

przeciwko B. T.

- o zapłatę

I. zasądza od pozwanej B. T. na rzecz powoda (...) S.A we W. kwotę 8598,80 zł (osiem tysięcy, pięćset dziewięćdziesiąt osiem złotych, osiemdziesiąt groszy) z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty 4977,27 zł od dnia 27.05.2012 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 154,52 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 2570/12

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30.07.2012 r. , uzupełnionym w dniu 11.01.2013r. , powód (...) S.A. we W. domagał się zasądzenia od pozwanej B. T. kwoty 8598,80 złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym od kwoty 4977,27 złotych od dnia 27.05.2012r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu w postaci „wpisu” 108 zł , opłaty od pełnomocnictwa 17 zł oraz 24,60 zł i 4,92 zł opłat notarialnych .

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że w dniu 03.12.2007 r. udzielił pozwanej limitu kredytowego , do którego spłaty pozwana zobowiązana była w miesięcznych ratach w wysokości podanej w umowie , pomimo wezwań nie wywiązała się ona z obowiązku spłaty , w skutek czego cała należność stała się wymagalna. Zaznaczył , że na kwotę roszczenia składa się należność główna w wysokości 4977,27 złotych , odsetki za okres od dnia 03.12.2007 r. do dnia 26.05.2012 r. w kwocie 3008,36 zł oraz opłaty , prowizje w kwocie 613,17 zł oraz dalsze odsetki umowne od dnia 27.05.2012r.

Nakazem zapłaty z dnia 03.09.2012 roku Sąd Rejonowy w Lublinie w postępowaniu elektronicznym orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Sprzeciwem z dnia 10.10.2012 r. pozwana B. T. zaskarżyła wyżej wymieniony nakaz zapłaty w całości , podnosząc zarzut nie istnienia roszczenia i przedawnienia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 03.12.2007 r. B. T. zawarła z (...) S.A. we W. (poprzednikiem prawnym (...) S.A. we W.) umowę o przyznanie limitu kredytowego, na podstawie której przyznano jej limit kredytowy do kwoty 5000 zł oraz wydano kartę kredytową (...).

Integralną częścią umowy były regulamin przyznawania i korzystania z limitu kredytowego oraz regulamin wydawania i użytkowania kart kredytowych.

Pismem z dnia 18.08.2010r. , doręczonym B. T. w dniu 07.09.2010 r., dokonano wypowiedzenia umowy o limit kredytowy i kartę oraz wezwano ją do zapłaty kwoty 6429,60 zł, w tym z tytułu kapitału 4977,27 złotych, z tytułu odsetek 1003,46 zł i z tytułu opłat i prowizji 448,87 zł , w terminie 30 dni.

B. T. nie zapłaciła dochodzonej należności. Ostatniej spłaty dokonała ona w dniu 07.09.2009r. na kwotę 337,96 zł.

W dniu 26.05.2012r. (...) S.A. we W. sporządził wyciąg z ksiąg banku , w którym określił należności B. T. na :

1. należność główną w wysokości 8598,80 złotych ,
2. odsetki umowne za okres od dnia 03.12.2007 r. do dnia wystawienia wyciągu w kwocie 3008,36zł ,
3. koszty, opłaty i prowizje w kwocie 577,17 zł,
4. opłaty za prowadzenie rachunku 36 zł,

oraz dalsze odsetki umowne od dnia wystawienia wyciągu do dnia zapłaty , od kwoty 4977,27 złotych wg. zmiennej stopy procentowej oznaczonej jako 4-okrotność stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym.

Dowód: - umowa k.55,

- regulamin k.36-41,42-47,

- lista operacji k.51-54,

- wypowiedzenie umowy z potwierdzeniem doręczenia k. 48,49,

- tabela opłat i prowizji k.34, 35,

- wyciąg z ksiąg banku k. 50,

- okoliczności bezsporne .

Sąd zważył, co następuje:

Bezspornie pozwaną i poprzednika prawnego powoda łączyła umowa o przyznanie limitu kredytowego. Bezsporne były też okres i warunki tej umowy określone w umowie i regulaminie przyznawania i korzystania z limitu kredytowego , wypowiedzenie umowy . Sporna pozostawała kwestia istnienia długu , przedawnienia roszczenia.

Zgodnie z art. 6 kc. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie , która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Wg. art. 118 kc. Jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

Stosownie do art. 123 § 1 kc. bieg przedawnienia przerywa się:

- 1) przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia;
- 2) przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje,

3) przez wszczęcie mediacji.

Art. 124 kc. : § 1. Po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo.

§ 2. W razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym albo przez wszczęcie mediacji, przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone.

W toku postępowania sąd dopuścił dowody z wnioskowanych przez powoda dokumentów. Złożone dokumenty faktycznie nie były kwestionowane , co pozwala uznać je za wiarygodne (art. 230 kpc.). W szczególności nie wystarczające dla podważenia dokumentów powoda było ogólne twierdzenie pozwanej o nie istnieniu roszczenia. Pozwana tym samym nie wykazała , aby dochodzona należność nie istniała. Bezskuteczny był również jej zarzut przedawnienia. Skoro bowiem dokonywała ona chociaż częściowych spłat należności , w tym ostatni raz w dniu 07.09.2009r. na kwotę 337,96 zł, przyjąc należało , iż uznawała ona roszczenie , co skutkowało przerwaniem trzyletniego biegu przedawnienia w myśl art. 123 §1 pkt. 2 kc. Zatem od daty ostatniej wpłaty bieg przedawnienia rozpoczął się na nowo i nie upłynął , gdyż ponownie przerwany został wytoczeniem powództwa w dniu 30.07.2012r.

W świetle powyższych ustaleń i zważeń powództwo jako uzasadnione podlegało uwzględnieniu , co skutkowało orzeczeniem jak w pkt. I wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 kpc. zgodnie z zasadą odpowiedzialności stron za wynik procesu, zasądzając od pozwanej na rzecz powoda kwotę 154,52 zł sumy poniesionych kosztów .